

HARRIET OLAFSDÓTTIR:

- Einsemi fekk meg at skapa

–TAÐ KANN LJÓÐA EGOISTISKT, MEN ERT TÚ IKKI NØGD VIÐ TEG SJÁLVA, SO HEVUR TÚ ONKI AT GEVA AV, TÁ TÚ SKALT GEVA ØÐRUM KÆRLEIKA, SIGUR 28 ÁRA GAMLA HARRIET OLAFSDÓTTIR, SUM VALDI AT KVETTA SAMBAND VIÐ ALLAN NEGATIVITETIN Í LÍVI SÍNUM OG SAVNA SEG UM SEG SJÁLVA OG SKAPANDI GLEÐI SÍNA.

Annika Kunoy

Fyri Harriet Olafsdóttir av Gørðum var kreativi heimurin ein rýmingarleið, tá hon var yngri. Við íblástri frá kreativu mammu síni leitaði hon til seymimaskinuna, tá hon kendi seg einsamalla. Og hon kendi seg ofta einsamalla, tí í skúlanum í Runavík varð hon illa happað og heima í Æðuvík var ongin vinkona at spæla við. Alt hetta hevur myndað skapandi ungu kvinnuna, sum tey flestu í dag kenna sum kvinnuna handan merkið og blogginn ByOlafsdóttir.

SKAPANDI GERANDISDAGURIN Harriet hevur altíð skapað, men byrjaði ikki at blogga fyrr enn í 2013. Hesi fýra árin er vørumerkið og bloggurin vaksin munandi, og bloggurin hevur latið upp nýggjar møguleikar hjá unga íverksetaranum. Í mars mánaði í ár tók hon lopið og byrjaði sínu egnu fyrirkøku: hon bloggar, tekur myndir, ger plakatar, skrivur og marknaðarførir fyrirkøkur á Instagram.

– Eg havi droymt um, at havt mína egnu fyrirkøku síðani eg var heilt lítil. Nú elski eg at fara til arbeiðis, tá eg vakni um morgunin, sigur 28 ára gamla Harriet Olafsdóttir av Gørðum.

Hon greiðir frá, at hóast gerandisdagurin er skapandi, so er hann ikki so spennandi, at hon tímir at lýsa hann allan sum hann er á bloggnum. Hann er, sum hjá flestu barnafamiljum ein vevja av matpakkum, stovnslívi og arbeiði. Og eitt sindur av arbeiði afturat, tí Harriet arbeiðir nógv og gagnnýtir hvørja friløtu at viðka um virksesemi og byggja fyrirkøkuna upp.

– Hann er optimisturin, og eg eri realisturin. Sjálvsagt er tað pissi irriterandi viðhvørt, men tað hjálpir í gerandisdagin at lata tað liggja, sum tú onki fært gjørt við, staðfestir hon ærliga.

Harriet er kend sum føroyski blogggarin, tí tað eru ikki so nógvar, ið blogga á sama hátt, sum hon ger. Hon greiðir tó frá, at hon onga inntøku hevur av bloggnum, hóast hann hevði latið aðrar dýr upp. Hon hevur tó sett sær fyrri at í minsta lagi skriva ein blogg um vikuna – helst tveir.

– Tað er umráðandi og berandi á bloggnum, at myndirnar eru góðar, og at teksturin onkursvegna er inspirerandi, sigur hon.

Íblásturin finnur hon í mótaheiminum, lívsstíli og mati. Hon ynskir, at bloggurin er ein miðil við tí positiva boðskapinum.

– Eg vil ikki brúka blogginn til at grenja á, so at eg umboði ein negativan boðskap, men heldur síggja tað góða í hvørjum degi, staðfestir hon.

– Meir negativt tú tosar, meir negativ verður tú, sigur hon, og leggur afturat, at positivu hugburðurin hjá manni hennara hevur smittað.

– Hann er optimisturin, og eg eri realisturin. Sjálvsagt er tað pissi irriterandi viðhvørt, men tað hjálpir í gerandisdegnum at lata tað liggja, sum

tú onki fært gjørt við, staðfestir hon ærliga.

Hon er gift John Petursson av Gørðum, og tey hava eina trý ára gamla fosturdóttir. Saman býr lítil familjan í einum gomlum endurnýggjaðum húsum í Æðuvík saman við hundunum báðum, kettuni og hønunum. Ein friðsæl og hugfarslig tilvera, men Harriet dylur ikki fyrri, at lívið eisini hevur sínar avbjóðingar. Hon hevur tó valt at hugsavna seg um tað góða og jaliga í tilveruni. Eitt val, sum hevur kostað henni nóg.

SEGÐI FARVÆL VIÐ NEGATIVU FÓLKINI

Í mong ár kendi Harriet, at hon livdi í eini óndari ringrás við niðurbrótandi sambondum, og til endans tók hon avgerð um at kvetta samband við tey menniskjuni, sum ikki vóru gagnlig fyrri hana og lív hennara.

– Eg valdi at siga farvæl á øllum økjum í mínum lívi, har eg varð drigin niður heldur enn at verða upplyft, staðfestir hon, og greiðir frá at hetta eisini hevði við sær, at hon segði starv sítt upp og fór úr bindiklubbanum, sum hon gekk í.